

Parlamentul României
Camera Deputaților

Hr. 1/1837/v8
20.05.2013

OPINIE

privind propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 privind procedurile de insolvență

COM (2012) 744

Având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special art. 5 și 12 TUE și Protocoalele nr. 1 și 2 anexate tratatului,

Având în vedere Constituția României, republicată, în special art. 148,

Având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011,

Luând în considerare proiectul de opinie adoptat de Comisia juridică, de disciplină și imunități în ședința din 13.03.2013,

Luând în considerare proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru buget, finanțe și bănci în ședința din 12.03.2013,

Luând în considerare punctul de vedere al Guvernului României exprimat prin nota guvernamentală, din 21.02.2013,

Luând în considerare proiectul final de opinie adoptat de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 9.05.2013,

Având în vedere aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de 13.05.2013,

Camera Deputaților, în conformitate cu prevederile art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11 din data de 27.04.2011, adoptă prezenta **opinie**:

1. Ia act de și susține observațiile Comisiei juridice, de disciplină și imunități, care:

- consideră că modificarea definiției „procedurii de insolvență” vizează includerea procedurilor care nu implică un lichidator, ci în care activele și afacerile debitorului sunt supuse controlului sau supravegherii unei instanțe;

- consideră că noul considerent din preambul precizează că procedurile de insolvență urmează să nu implice în mod necesar intervenția unei autorități judiciare, iar termenul „instanță” utilizat în regulament ar urma să fie înțeles în sens larg și să includă o persoană sau un organ abilitat de legislația națională să deschidă procedura de insolvență;

- susține propunerea de regulament printr-un proiect de opinie favorabil, apreciind că România trebuie să sprijine demersurile UE privind asigurarea unui cadru armonizat de reglementare privind procedurile de insolvență;

2. Subscrie la aprecierile pozitive ale Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și agreează concluziile Ministerului Justiției, în sensul că propunerea Comisiei Europene se circumscrie nevoilor de îmbunătățire a reglementării între instanțe și practicieni în insolvență în procedurile colective transfrontaliere și că se impuneau prevederile de clarificare a unor noțiuni și completarea viziunii reglementării, prin instituirea unor reguli privitoare la grupurile de societăți și a unor mecanisme uniforme de publicitate;

3. Salută acțiunea de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 privind insolvența, în conformitate cu Strategia Europa 2020, cu „*Small Business Act*”, cu Analiza anuală a creșterii pe 2012 și cu Actul privind piața unică II;

4. Salută acțiunea de armonizare a anumitor aspecte ale legislației în materie de insolvență și ale dreptului societăților comerciale, prin stabilirea unui cadru juridic uniform pentru cazurile transfrontaliere de insolvență din Uniunea Europeană, fapt care va îmbunătăți funcționarea pieței interne și va crește rezistența acesteia în contextul crizelor economice;

5. Ia act că regulamentul propus prevede norme uniforme pentru competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de insolvență, precum și pentru legislația aplicabilă;

6. Apreciază că, din cele trei opțiuni de politică avute în vedere în analiza Comisiei Europene, actualizarea Regulamentului în vigoare privind insolvența, cu păstrarea, în același timp, a echilibrului actual între creditori și debitori, precum și a celui între universalitate și teritorialitate, este cea mai potrivită opțiune;

7. Ia act de faptul că Regatul Unit al Marii Britanii și Irlanda și-au anunțat decizia de a participa la noul Regulament privitor la procedurile de insolvență transfrontalieră;

8. Consideră că este oportună extinderea domeniului de aplicare a Regulamentului 1346/2000, prin includerea procedurilor hibride și a celor prealabile insolvenței, precum și a procedurilor de recuperare a creanțelor și a altor proceduri pentru persoane fizice;

9. Admite că recunoașterea pe întreg teritoriul Uniunii a procedurilor naționale în materie de insolvență va contribui la salvarea întreprinderilor, protejarea investițiilor, menținerea locurilor de muncă, încurajarea antreprenoriatului;

10. Recunoaște că sporirea securității juridice pentru creditori va încuraja comerțul și investițiile transfrontaliere;

11. Apreciază că gestionarea mai eficientă a cazurilor transfrontaliere de insolvență va conduce la protejarea intereselor tuturor creditorilor, dar și ale debitorilor, eliminând situațiile conflictuale, și că eficientizarea gestionării insolvabilităților membrilor unui

grup de societăți va conduce la maximizarea valorii activelor acestora și la salvarea societăților în cauză;

12. Recunoaște că este nevoie de o clarificare a normelor privind competența de a deschide proceduri de insolvență, fără a aduce atingere drepturilor societăților și persoanelor fizice de a-și exercita în mod egal libertatea de circulație în UE;

13. Agreează punctele de vedere ale reprezentanților Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România (UNPIR), în sensul că:

- deși art. 3 alin. 1 din regulament permite deschiderea procedurii insolvenței împotriva oricărei entități, lipsa unei mențiuni exprese cu privire la capacitatea de folosință a acestei entități – respectiv cu sau fără personalitate juridică – determină imposibilitatea de solicitare a deschiderii procedurii insolvenței de către debitoarea – sucursală a unei societăți străine, care este un dezmembrământ fără personalitate juridică. În acest sens, ar trebui prevăzut expres faptul că este posibilă deschiderea procedurii insolvenței de către orice entitate, competența de deschidere aparținând instanțelor din statul în care se află centrul intereselor principale (în legea română acest neajuns a fost înlăturat prin modificarea Codului de procedură civilă, care permite și entităților fără personalitate juridică să stea în judecată în nume propriu);

- art. 20 ar trebui completat în sensul instituirii unei prevederi care să permită deducerea cheltuielilor de procedură, în cazul în care acestea se suportă inițial de către entitatea în care se deschide o procedură principală, dar care sunt aferente patrimoniului aparținând unei alte entități decât celei în care era deschisă procedura principală, iar ulterior, o procedură secundară de insolvență se deschide împotriva celei de a doua entități;

- pentru evitarea „forum shopping”-ului (deschiderea procedurii într-un anumit loc pentru obținerea unei situații juridice mai favorabile) ar trebui instituită o prevedere care să limiteze dreptul unei entități de a solicita deschiderea procedurii într-un alt stat decât cel în care se află centrul intereselor principale, dacă acest centru a fost mutat într-un interval de timp mai mic de un an anterior solicitării de deschidere a procedurii. Dacă acesta a fost mutat în intervalul de timp menționat, instanța competentă va rămâne cea inițială;

14. Consideră că reglementarea insolvenței persoanelor fizice în România ar trebui realizată cât mai curând posibil și apreciază punctul de vedere favorabil exprimat în acest sens de către reprezentanții Ministerului Justiției;

15. Își exprimă speranța că autoritățile române vor reuși să ajungă la un acord cu reprezentanții Fondului Monetar Internațional și că vor întreprinde în regim de urgență măsurile necesare pentru realizarea condiționalităților rezultate din negocieri, astfel încât să fie minimizat riscul unor dezechilibre în sectorul financiar-bancar;

16. Consideră că ar trebui accelerate redactarea și lansarea procesului de adoptare a Codului insolvenței în România, prevederile acestui act normativ urmând să respecte cele mai înalte standarde ale Uniunii Europene;

17. Apreciază că propunerea de regulament poate contribui la îmbunătățirea cadrului procedural pentru determinarea competenței judiciare și pentru garantarea posibilității controlului judecătoresc pentru părțile interesate, precum și îmbunătățirea coordonării dintre instanțele judecătorești și practicieni.

Prezenta opinie este adresată președinților Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei Europene, precum și Guvernului României.

PREȘEDINTE

Valeriu Ștefan ZGONEA

